

4.

Казватъ, че звездитѣ по небето
сж на циганитѣ скжтаното злато.
Всички щѣли сме да бждемъ тамъ богати.

Тука непостижни тѣ ни свѣтатъ—,
оле, хубавитѣ огнени пендари!
Господъ ги прибира като свои заранъ.

Иолко съмъ ги виждала да падатъ...
Въ късна доба тѣ политатъ, чезнатъ бледи.
Азъ лежа и незаспала все тѣхъ гледамъ.

Боже, нѣма ли отъ моя дѣдо
внизана поне една жълтица горе?
Всѣки день вървя и плискамъ жадни взори.

Негли ще намѣря тѣй на пжтя
негова харизана жълтица. Нѣма.
Снощната пендара станала на камъкъ.

И азъ моля баба си да скжта
тукъ, на тоя свѣтъ, да ми остави дветѣ
огнени жълтици, златнитѣ рубета.